



ČESKÁ REPUBLIKA  
ROZSUDEK  
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila a JUDr. Jaromíra Klepše ve věci

žalobce: **J. H.**  
ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Plzeň  
sídlem Klatovská 202, 306 35 Plzeň-Bory  
zastoupen advokátem Mgr. Martinem Oudou  
sídlem Palackého 70/1, 301 00 Plzeň

proti  
žalované: **Česká advokátní komora**  
sídlem Národní 118/16, 110 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. 10.00-000170/24-0015 ze 17. 6. 2025

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.
- IV. Ustanovenému zástupci, advokátu Mgr. Martinovi Oudovi, se přiznává odměna za zastupování ve výši 15 210 Kč která mu bude vyplacena z účtu Městského soudu v Praze do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

## Odůvodnění:

### 1. Vymezení věci.

1. Žalobce požádal 28. 2. 2024 žalovanou dle § 18c zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, o ustanovení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby – zastupování v řízení o ústavní stížnosti, kterou zamýšlel podat proti rozhodnutí Krajského soudu v Hradci Králové – pobočce v Pardubicích č. j. 27 Co 314/2023-572 ve věci zrušení pěstounské péče své nezletilé dcery.
2. Žalovaná rozhodnutím č. j. 10.01-00170/24-0010 z 3. 6. 2024 žalobcovu žádost zamítla, jelikož dospěla k závěru, že se jedná o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva ve smyslu § 18c odst. 5 věty třetí zákona o advokacii, protože žalobce nemohl splnit podmínky, s nimiž zákon spojuje vznik práva na určení advokáta k poskytnutí právní služby.
3. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí žalobu, které zdejší soud rozsudkem č. j. 10 A 63/2024-64 z 12. 12. 2024 vyhověl, rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Rozhodnutí žalované totiž vyhodnotil jako nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů o zjevné bezúspěšnosti uplatnění práva a pro chybějící podklady, na jejichž základě by žalovaná mohla posoudit tuto podmínku dle § 18c odst. 5 zákona o advokacii. Žalovaná zejména vůbec nedisponovala rozhodnutím, které chtěl žalobce ústavní stížností napadnout, a k jeho předložení žalobce ani řádně nevyzvala.
4. Následně žalovaná nyní přezkoumávaným rozhodnutím zastavila řízení o žalobcově žádosti pro bezpředmětnost podle § 66 odst. 1 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, jelikož zjistila, že Ústavní soud usnesením sp. zn. III. ÚS 1005/24 z 3. 6. 2024 žalobcovu ústavní stížnost proti shora označenému rozhodnutí č. j. 27 Co 314/2023-572 odmítl, čímž řízení před Ústavním soudem skončilo.

### 2. Argumenty účastníků řízení.

5. **Žalobce v žalobě** namítl zaprvé nesprávné právní posouzení zjevné bezpředmětnosti, kterou žalovaná zdůvodnila napadené rozhodnutí. Argumentuje tím, že ke zmeškání lhůty pro odstranění vad podané ústavní stížnosti došlo v důsledku nesprávného rozhodnutí žalované a zdůrazňuje, že žalovaná doplnění jeho žádosti o určení advokáta k poskytnutí právní služby bezplatně obdržela již dne 19. 4. 2024 a byla tak povinna o ní rozhodnout bez zbytečného odkladu, což ani v zákonné lhůtě 30 dnů neučinila. Rozhodnutí o neurčení advokáta vydala žalovaná až dne 3. 6. 2024, tedy v den vydání usnesení Ústavního soudu o odmítnutí ústavní stížnosti. Žalobce v tomto ohledu odkázal na právní názor městského soudu vyjádřený v původním rozsudku, že o předmětné žádosti má být věcně rozhodnuto bez ohledu na průběh řízení o ústavní stížnosti. Tento závěr soud přitom učinil při vědomí toho, že žalobcova ústavní stížnost již byla odmítnuta. Obdobný závěr vyplývá také z ustanovení zákona, jenž nevyžaduje, aby žadatel vymezil konkrétní řízení, ve kterém má být právní služba poskytnuta, a bezpředmětnost tak nelze vázat na následné zastavení řízení. Žalobce vyjádřil názor, že žalované nepřislouší posuzovat, co bude předmětem poskytnuté právní služby, tedy ani odmítnutí ústavní stížnosti nemůže být důvodem pro zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti. Poskytnuté právní služby dle něj mají být na uvážení určeného advokáta. Zadruhé žalobce namítl, že se žalovaná odchytila od závazného právního názoru vysloveného městským soudem v původním rozsudku, týkajícího se povinnosti žalované doplnit podklady správního spisu o napadená rozhodnutí obecných soudů a

rozhodnout o žalobcově žádosti o určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. Proto podle žalobce žalovaná pochybila, když bez dalšího doplnění spisu, případně vyjádření se k otázce, zda došlo ke změně skutkových okolností, rozhodla o zastavení řízení z důvodu zjevné bezpředmětnosti.

6. **Žalovaná ve vyjádření k žalobě** poukázala na to, že zdejší soud v původním rozsudku dospěl k závěru, že prohlásit zjevnou bezdůvodnost lze výhradně v situacích, kdy je možné tuto skutečnost postavit najisto již od počátku. Soud však konstatoval, že žalovaná svůj závěr o zjevně bezdůvodném uplatňování práva řádně neodůvodnila patrně i proto, že rozhodnutími obecných soudů ani ústavní stížností žalobce nedisponovala. K okolnostem, které žalovaná zmínila ve svém vyjádření k původní žalobě, soud uvedl, že i kdyby mohly nasvědčovat zjevně bezdůvodnému uplatňování práva, nejsou důvody napadeného rozhodnutí na těchto skutečnostech vystavěny. Po zrušení napadeného rozhodnutí měla žalovaná znovu ve věci rozhodnout, předmětem i tohoto řízení tedy byla žádost žalobce o určení advokáta k poskytnutí právní služby, spočívající v zastoupení v řízení o ústavní stížnosti. Na tuto situaci podle žalované pamatuje § 66 odst. 1 písm. g) s. ř., který vede správní orgán k zastavení řízení, jehož předmět odpadl. V této věci žalovaná podle tohoto ustanovení postupovala, když řízení zastavila z důvodu, že se žádost žalobce stala zjevně bezpředmětnou; argumentuje tím, že není možné znovu otevřít řízení o stejné věci před Ústavním soudem. Dále žalovaná namítá, že názor žalobce, že „žalované nepřisluší posuzovat, co bude předmětem poskytnuté právní služby,“ je mylný, stejně jako jeho vyjádření, že „určení advokáta činí žalovaná ve vztahu k vymezené věci a konkrétní právní služby jsou pak poskytovány na základě dohody žadatele a určeného advokáta,“ a to na základě § 18c odst. 2 písm. a), odst. 6 věta první zákona o advokacii. Není totiž možné, aby žalovaná vymezila služby poskytované určeným advokátem jen velmi obecně. Pokud si žalobce přeje určení advokáta pro poskytnutí právní služby v jiné věci, měl by tak učinit novou žádostí.
7. **Žalobce v replice** uvedl, že zjevná bezpředmětnost by mohla nastat pouze v případě, že by právo na projednání dané věci před Ústavním soudem vůbec neexistovalo nebo by žádost byla podána po uplynutí lhůty pro doplnění ústavní stížnosti či bezprostředně před jejím skončením. Skutečnost, že bylo v době podání žádosti řízení o ústavní stížnosti již zahájeno, nemá podle žalobce vliv na samotné vymezení věci. Řízení jako takové je buďto nedílnou součástí vymezené věci, nebo má k zahájení řízení v této věci za pomoci určeného advokáta teprve dojít – odmítnutí ústavní stížnosti a zastavení řízení o ní tedy nemůže být samostatným důvodem pro odmítnutí žádosti o určení advokáta žalovanou. Žalobce považuje za zásadní také okolnost, že to byla žalovaná, kdo o jeho žádosti nerozhodla v zákonné lhůtě a současně bylo její první rozhodnutí o neurčení advokáta zrušeno pro nezákonnost. Žalovanou namítanou zjevnou bezpředmětnost žádosti tak způsobila sama žalovaná jednáním v rozporu se zákonem. Dle názoru žalobce tím došlo k procesním obstrukcím, které je možné vyhodnotit jako jednání v rozporu s dobrými mravy, jelikož na jejich základě může dojít k odmítnutí práva na právní pomoc a ztížení přístupu k soudu. Žalobce zůstává přesvědčen, že žádost a jím požadované advokátní služby vymezil dostatečně přesně jako právní pomoc v řízení o ústavní stížnosti a že ji podal v dostatečném předstihu před uplynutím lhůty pro doplnění ústavní stížnosti. Následnou bezpředmětnost žádosti tak svým jednáním způsobila sama žalovaná. Žalobce si je vědom, že není možné opakovaně podat ústavní stížnost v téže věci, ale dodává, že by jej určený advokát mohl

seznámit s účinky odmítnutí ústavní stížnosti Ústavním soudem, případně s možnostmi dalšího postupu ve věci.

### 3. Posouzení věci.

8. Soud nejprve shledal, že jsou splněny podmínky řízení, žaloba je přípustná a podala ji včas oprávněná osoba. Následně přezkoumal napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo, v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále „s. ř. s.“)], jakož i z hlediska vad, k nimž by byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti. Vycházel při tom ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí.
9. Ve věci soud rozhodl podle § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení jednání, jelikož oba účastníci řízení s tímto postupem výslovně souhlasili (žalobce v podání z 1. 10. 2025, žalovaný ve vyjádření k žalobě). Důvodem pro nařízení jednání nebyla ani potřeba dokazování, neboť veškeré listiny nezbytné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (rozsudek NSS č. j. 9 Afs 8/2008-117 z 29. 1. 2009).
10. Žalovaná zastavila řízení o žalobcově žádosti o určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby z důvodů uvedeného v § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu, podle nějž *řízení o žádosti správní orgán usnesením zastaví, jestliže žádost se stala zjevně bezpředmětnou*.
11. Toto ustanovení správního řádu dopadá typicky na případy, kdy v průběhu řízení o žádosti dojde k takové změně skutkových nebo právních okolností, že žádost, která v době svého podání nebyla bezpředmětná, se bezpředmětnou stane. K tomu může dojít kdykoli v průběhu správního řízení, neboť bezpředmětnost se neodvíjí od časového hlediska, ale výlučně od předmětu žádosti. Zároveň je ji nutno vnímat jako stav, kdy jakýmkoli rozhodnutím o žádosti, ať už kladným nebo záporným, nedojde k žádné změně v právním postavení žadatele. (Rozsudek zdejšího soudu č. j. 10 Ca 15/2009-49 z 30. 3. 2009 a na něj navazující rozsudek NSS č. j. 5 As 62/2009-68 z 14. 10. 2020).
12. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o určení advokáta z 21. 3. 2024 pro řízení před Ústavním soudem ve věcech specifikovaných č. j. 27 Co 314/2023-572 a 27 Co 315/2023-575, v nichž převzal rozhodnutí 28. 2. 2024. Uvedl to výslovně na straně 2 žádosti. V doplnění žádosti, zaslaném na základě výzvy žalované, specifikoval, že jde konkrétně o řízení vedené před Ústavním soudem pod sp. zn. III. ÚS 1005/24.
13. Usnesením sp. zn. III. ÚS 1005/24 z 3. 6. 2024 byla žalobcova ústavní stížnost odmítnuta, jelikož žalobce neodstranil vadu návrhu spočívající v absenci plné moci k zastupování v tomto řízení a nedostatku zákonných náležitostí ústavní stížnosti.
14. Pro posouzení nynější věci je stěžejní, že správní soudy již opakovaně shledaly, že „je bezpředmětné rozhodovat o žádosti o určení zástupce pro řízení, které již bylo skončeno“ (rozsudky NSS č. j. 6 As 5/2022-78 z 23. 2. 2022, bod 7, nebo č. j. 6 As 90/2024-12 z 18. 11. 2024, bod 12) a že nevyhnutelným důsledkem je zastavení řízení o takové žádosti ze strany žalované.
15. Odůvodnění napadeného rozhodnutí je stručné a žalovaná výslovně neuvádí, že došlo v mezidobí k podstatné změně okolností, ale z odůvodnění jednoznačně vyplývá, že se tak stalo a že tuto okolnost považuje žalovaná za stěžejní pro své další rozhodování.
16. Žalobce má úplnou pravdu, že k této situaci došlo v důsledku pochybení žalované, která s rozhodnutím o jeho žádosti otálela navzdory zákonné lhůtě pro vydání rozhodnutí a

následně ji vyhodnotila v rozporu se zákonem jako zjevně bezúspěšnou. Tato okolnost však nemůže mít vliv na posouzení bezpředmětnosti žádosti a správní soud nemá k dispozici prostředek, jak vrátit nynější stav zpět. Popsaná situace totiž není důvodem pro obnovu řízení před Ústavním soudem (srov. § 119 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, *a contrario*) a žalobce ani nemůže podat ústavní stížnost znova, jelikož lhůta pro takový úkon již zjevně uplynula (§ 72 odst. 3 téhož zákona).

17. Nedostatky systému zajištění právní pomoci stěžovatelům v řízení o ústavní stížnosti pomocí určení advokáta žalovanou, včetně jeho možných neblahých důsledků, popsal NSS v rozsudku č. j. 1 As 189/2022-32 z 25. 11. 2022: „*system [...] není ideální, neboť přístup k Ústavnímu soudu je ovlivněn průběhem a výsledkem správního řízení před žalovanou. Může se tak skutečně stát, že žalovaná nestihne ve lhůtě určené Ústavním soudem o určení advokáta rozhodnout, resp. stěžovatel v řízení o ústavní stížnosti si včas prostřednictvím žalované nezajistí zastoupení advokátem, a Ústavní soud ústavní stížnost odmítne. Ještě závažnější situace pak může nastat, pokud zamítavé rozhodnutí žalované bude v řízení před správními soudy pro nezákonnost zrušeno a žalovaná by měla určit advokáta dávno poté, co Ústavní soud ústavní stížnost odmítl.*“ Ani tyto okolnosti však podle názoru NSS nemohou zvrátit závěr o zjevně bezpředmětnosti žádosti, skončilo-li řízení, pro něž měla být advokát určen.
18. Na druhé straně žalobce se může domáhat náhrady škody vzniklé z nezákonného postupu (resp. rozhodnutí) žalované za podmínek stanovených zákonem č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Jednou z podmínek vzniku takového nároku je dřívější zrušení pravomocného rozhodnutí orgánu veřejné moci pro nezákonnost (§ 8 odst. 1 zákona). Tato podmínka je splněna právě s ohledem na existenci předchozího rozsudku zdejšího soudu. Že žalovaná při rozhodování o těchto žádostech vykonává státní správu, a její jednání je tedy přičitatelné státu ve smyslu § 3 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, konstatoval zdejší soud například v rozsudku č. j. 11 A 103/2020-29 z 22. 1. 2021 (bod 33).
19. Žalobce v žalobě podotkl, že skutečným záměrem jeho žádosti bylo poskytnutí právní služby v souvislosti s předcházejícími řízení u nižších soudů ve věci nezletilého dítěte žalobce, kdy podaná ústavní stížnost je sice logický a jediný krok obrany proti rozhodnutím nižších soudů, ale současně to nelze považovat za jedinou věc, kterou by žalobce s určeným advokátem mohl v návaznosti na tato řízení řešit. Toto vysvětlení však není v souladu se samotnou žádostí. Její formulář umožňuje požádat o určení advokáta jak pro účely konkrétního soudního (či jiného) řízení, tak za „jiným“ účelem. Žalobce zvolil jednoznačně variantu určení zástupce pro konkrétní řízení před Ústavním soudem, a předmět své žádosti nemůže dodatečně rozšířit či změnit. Potřebuje-li žalobce bezplatnou právní službu advokáta pro jinou související rovinu dané věci, nic mu nebrání v podání nové žádosti.
20. Nezákonnost napadeného rozhodnutí spatřoval žalobce také v tom, že se žalovaná neřídila závazným právním názorem soudu vysloveným v rozsudku z 12. 12. 2024, podle nějž měla doplnit podklady správního spisu o napadená rozhodnutí obecných soudů a rozhodnout o žalobcově žádosti o určení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. Žalovaná ona žalobcem napadená rozhodnutí do správního spisu skutečně nedoplnila, avšak to nezpůsobuje nezákonnost jejího rozhodnutí právě kvůli tomu, že se žalobcova žádost stala v průběhu řízení zjevně bezpředmětnou. Je třeba mít na paměti, že soud ve svém předchozím rozsudku přezkoumával rozhodnutí o neurčení advokáta pro zjevnou bezúspěšnost podle právního i skutkového stavu ke dni vydání rozhodnutí žalované a nemohl žalované uložit,

jak konkrétně má postupovat, když se okolnosti věci podstatně změnily. Formulace závazného právního názoru s ohledem na to, že soud o této změně okolností již věděl, nebyla v tomto konkrétním bodě ideální, avšak na posouzení věci to nemá žádný vliv.

#### 4. Závěr a náklady řízení.

21. Žalobce požádal o ustanovení advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby – zastupování v řízení o ústavní stížnosti, které v průběhu řízení skončilo, a žádost se tak stala zjevně bezpředmětnou ve smyslu § 66 odst. 1 písm. g) správního řádu. Na tomto závěru nemůže nic změnit ani to, že tato situace nastala v důsledku předchozího nezákonného postupu žalované. Jelikož soud nepřisvědčil žádné žalobní námitce, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti, proto mu soud jejich náhradu nepřiznal.
23. Žalobci byl usnesením ze 14. 8. 2025 ustanoven zástupcem advokát Mgr. Martin Ouda. Podle § 1 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), se výše odměny advokáta ustanoveného soudem určí podle ustanovení o mimosmluvní odměně dle advokátního tarifu. Tuto odměnu tvoří:
  - a) Odměna za tři úkony právní služby po 4 620 Kč: první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, sepis žaloby, sepis repliky [§ 7, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. b), d) advokátního tarifu].
  - b) Paušální náhrada hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý z těchto tří úkonů (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu).
24. Odměna ustanoveného zástupce tak činí 15 210 Kč a bude mu vyplacena z účtu zdejšího soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

#### Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz) v rámečku Rychlé odkazy – Úhrada soudních poplatků.

Praha 18. prosince 2025

**JUDr. Ing. Viera Horčicová**  
předsedkyně senátu